

4 oktober 2013

2e lustrum

Stichting Ariana

2003-2013

10 jaar studiefinanciering
vanuit Maastricht aan 60
meisjesstudenten in Kabul

Foto Asifa Khalil

Samengesteld door Ruth de Kanter

Voorzitter Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen 2003-2013

Inhoud

---

1. De Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen	4
2. Partnerorganisatie, Empowerment Center for Women (ECW)	6
3. Bestuursleden en oud-bestuursleden van de Stichting Ariana	9
4. Comité van aanbeveling	11
5. Interviews met scholieren en studenten die studietoelage krijgen of hebben gekregen	12
6. Waarom studeren meisjes?	20
7. Wat belemmert meisjes om verder te studeren?	20
8. Foto's van studenten	21
9. Levensverhaal van Asifa Khalil	22
10. Schoolsysteem in Afghanistan	24
11. Aantal high school scholieren en studenten met studietoelage 2004-2013	24
12. Overzicht high school scholieren met diploma 2004-2013	29
13. Overzicht afgestudeerde studenten: wat doen ze nu?	30
14. Wat studeren de 38 universitaire studenten in 2013?	31
15. Financieel overzicht 2003-2013	32
16. Bronnen van inkomsten	34
17. Toekomstdromen	36
18. Het nieuwe bestuur	37
Bijlage: kaarten van Afghanistan	38

1. De Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen

Foto Parwin Zamani

Doelgroep

De Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen werft sinds 2003 fondsen ten behoeve van meisjesstudenten in Kabul, Afghanistan. Het gaat om intelligente en gemotiveerde, maar arme Afghaanse meisjes in Kabul die zo in de gelegenheid gesteld worden hun studie te beginnen of af te ronden. Vanaf maart 2013 geeft de Stichting Ariana aan 60 middelbare meisjesscholieren en meisjesstudenten tussen 15 en 25 jaar in Kabul een studietoelage van resp. € 40 en € 50 per maand. Zij vormen straks de nieuwe middenklasse van goed opgeleide vrouwen die het geteisterde land weer op de been helpen. Zij

zullen over enige jaren als arts, of verpleegster, docent, accountant, manager of jurist hun best doen om de infrastructuur en de economie te verbeteren en de beeldvorming over Afghaanse vrouwen te veranderen.

De doelstellingen van de Stichting zijn het bevorderen van:

- Educatie van gemotiveerde vrouwelijke studenten in Afghanistan die anders geen kans hebben om een studie te beginnen of af te ronden;
- Emancipatie van vrouwen in Afghanistan;
- Solidariteit tussen Nederlanders, Afghaanse-Nederlanders en Afghanen.

Missie

De Stichting gelooft in het opbouwen en versterken van een goed opgeleid vrouwelijk middenkader. De vorige generatie opgeleide vrouwen is immers voor een groot deel het land ontvlucht omdat tijdens het schrikbewind van de Taliban meisjes niet naar school mochten en vrouwen niet buitenshuis mochten werken.

Website

De website en logo van de Stichting Ariana is www.stichtingariana.nl. Deze is ontworpen in 2007 door Massoud Hassani.

De website is later bijgewerkt door Ali Daliry van de Stichting Scan (Solidariteits Comité Afghanen-Nederlanders).

Malika Qanil, directrice van ECW en Ruth de Kanter, voorzitter Stichting Ariana

2. Partnerorganisatie, Empowerment Center for Women (ECW)

VISION

Empowering Afghan Women

MISSION

ECW mission is to support the expansion of assets and capabilities of Afghan women to participate in, negotiate with, influence, control and hold accountable institutions that affect their lives.

Na de oprichting heeft Asifa Khalil, vicevoorzitter van de Stichting Ariana in 2003, contact gezocht met Malika Qanih, directrice van het Empowerment Center for Women in Kabul. Zij is sinds 2004 een doortastende en betrouwbare partner van de Stichting Ariana.

Het ECW is een a-politieke, niet-commerciële, non-gouvernementele humanitaire hulporganisatie die door de Afghaanse regering erkend is als lokale NGO. Het ECW heeft zeven verschillende scholingsprojecten voor vrouwen onder haar hoede zowel in Kabul als in tweeëntwintig provincies verspreid over Afghanistan.

Projectmanagers aldaar en contactpersoon voor Stichting Ariana zijn mevr. Arezo Qanih en Alia Yosofzay.

Zie: <http://www.paxpopuli.org/be-inspired/ecw/> en <http://www.ecw-af.org>

Malika Qanih richtte in 1997 het Educational Centre for poor Women and girls of Afghanistan (ECW) op in de Af-

ghaanse hoofdstad Kabul om tegenwicht te bieden tegen deze uitzichtloze situatie van de Afghaanse vrouw. Jarenlang organiseerde ECW in het geheim onderwijs voor meisjes bij mensen aan huis. Sinds de verdrijving van de Taliban in 2001 zijn de onderwijskansen sterk verbeterd, vooral in de steden. Het onderwijs is sinds 2003 weer wettelijk voor vrouwen opengesteld. Tevens worden er sinds 2003 veel extra scholen gebouwd om onderwijs in de praktijk toegankelijk te maken. In Kabul kunnen duizenden meisjes middelbaar en universitair onderwijs volgen. Althans, als hun ouders daar toestemming voor geven en zij de financiële middelen ervoor hebben.

ECW steunt ook financieel waar de nood het hoogst is, zodat steeds meer vrouwen onderwijs kunnen volgen. Op het platteland is er echter nog veel verzet tegen onderwijs voor meisjes. De Taliban pleegt aanslagen op meisjesscholen en hier en daar worden meisjesscholen in brand gestoken en de schoolgaande meisjes bedreigd. In Kabul is dat niet aan de orde. Het ECW werft op indirecte manier de vrouwen op het platteland voor beroepstrainingen, alfabetiseringscursussen.

De staf van het ECW probeert allereerst draagvlak voor onderwijs voor vrouwen te creëren door voorlichting te geven aan plaatselijke religieuze leiders, onderwijzers en dorpsoudsten over burgerrechten en vrouwenrechten, en het familierecht in de islam. Zonder hun toestemming zullen de vrouwen namelijk niet aan de cursussen deelnemen of ze ondervinden er nare gevolgen van. Met het scholingsaanbod van het ECW en onderlinge uitwisseling van ervaringen tussen de vrouwen wordt bewustwording van vrouwen gestimuleerd over hun situatie en rechten. Daarnaast legt men een basis voor economische zelfstandigheid, zodat zij hun familie kunnen onderhouden. Dit is des te dringender aangezien veel vrouwen door de oorlog weduwe zijn geworden en zonder middelen van bestaan met hun kinderen moeten zien te overleven.

Het ECW gaat na aanmelding van scholieren en studenten op huisbezoek bij meisjesstudenten in Kabul. De Afghaans-Nederlandse vrouwen uit het bestuur van de Stichting Ariana onderhouden telefonisch contact met het ECW en communiceren in het Dari om beleidsbeslissingen genomen door de Stichting Ariana in Nederland toe te lichten en anderszins om het ECW beleid in Kabul aan de Stichting Ariana in Nederland kenbaar te maken. Deze onderlinge communicatie is van het allergrootste belang voor het slagen van het hulpverleningsproject.

Foto Asifa Khalil

Uitbetaling aan studenten op het kantoor van ECW

WERKWIJZE ECW

- ECW, voorheen Educational Center for Women in Kabul: projectmanager Arezo Qanih;
- Selecteert en begeleidt studenten;
- Ontvangt € 70 per maand aan administratiekosten;
- Controleert op de verdeling van het geld;
- Stuurt salarysteets en school-rapporten naar de Stichting Ariana;
- Betaalt de studenten en stuurt aanmeldingsbrieven en foto's van de studenten;
- Geeft alfabetiseringscursussen in 21 provincies;
- Geeft beroeps-trainingen, peace-building workshops en trainingen over rechten van vrouwen en kinderen.

SELECTIECRITERIA SCHOLIEREN EN STUDENTEN

- 15-25 jaar;
- Goede studie resultaten;
- Gemotiveerd;
- Geen familie die de studiekosten kunnen betalen;
- Geen banden met fundamentalistische groeperingen;
- Afghanistan na de studie willen helpen opbouwen.

3. Bestuursleden en oud-bestuursleden van de Stichting Ariana

De Stichting Ariana is in oktober 2003 opgericht door de bestuursleden.

De program manager van ECW, Arezo Qanil (op de foto de tweede van links), ontmoette Hillary Clinton, de minister van buitenlandse zaken van de VS tijdens de Afghanistan-conferentie in Londen.

Mevr. Ruth de Kanter
voorzitter

Mevr. Asifa Khalil
vicevoorzitter

Mevr. Fahima Zeman-Hamidi
secretaris

Student voor de Universiteit medische faculteit in Kabul.

Mevr. Nazifa Haroon
projectmedewerker

Mevr. Jessie Franzen-Speth
secretaris

Mevr. Annemiek van der Helm
penningmeester

In de loop der tijd hebben een aantal bestuursleden zich teruggetrokken, anderen hebben zich erbij gevoegd als belangstellenden of als bestuursleden.

4. Comité van aanbeveling

Mevr. Anne
Lewerissa
penningmeester

Mevr. Fariha
Hemmat – Nedjrabi
projectmedewerker

Mevr. Parwin
Zamani
secretaris

Prof. dr. Theo van
Boven

Prof. dr. Maaïke
Meijer

Prof. dr. Renée
Römken

Mevr. Karen
Theelen
2e secretaris

*Het bestuur van de Stichting Ariana, v.l.n.r.: Parwin Zamani,
Ruth de Kanter, Anne Lewerissa, Asifa Khalil.*

mr. Max van der
Stoel †

is opgevolgd door
drs. Frans
Timmermans

Mevr. Marca van
Wijk
*projectmedewerker,
geen bestuurslid*

Mevr. Marina
Ivleva
*tijdelijk penning-
meester en adviseur*

5. Interviews met scholieren en studenten die studietoelage krijgen of hebben gekregen

In maart 2004 ontvingen de eerste drie studenten een studietoelage van € 40 per maand. In augustus 2004 ontvingen reeds 15 scholieren en studenten een studietoelage. Iedere scholier en student die een aanvraag voor ondersteuning doet, schrijft een levensverhaal in het Dari. Dit wordt opgestuurd per e-mail door ECW en vertaald door Afghaans-Nederlandse bestuursleden. Wij hebben een keuze gemaakt uit de vele verhalen die ons toegestuurd zijn.

2004

Mijn naam is Romana. Ik ben geboren en opgegroeid in een arm gezin met 8 kinderen en met veel levensmoeilijkheden. Mijn vader heeft ons met veel moeite kunnen onderhouden. Hij kon ons alleen eten geven. Ik heb me ingespannen om mijn school af te maken en nu zit ik in de 12e klas van het lyceum. Ik ben geslaagd voor het landelijk

toelatingsexamen economie van de universiteit. Ik wil heel graag verder studeren.

Mijn vader was heel verdrietig. Hij zei:

“Mijn dochter, je wil naar de universiteit, maar wie moet de boeken, de schriften, de kleding en het vervoer betalen dat je nodig hebt om naar de universiteit te gaan? Waar moeten we dat geld vandaan halen?” Ik heb erover nagedacht en ik denk dat mijn vader gelijk heeft. Waar moeten we dat geld vandaan halen? Ik heb veel verdriet gehad en ik wilde in de rivier springen.

Ik wil net als de andere kinderen van de klas mijn studie kunnen afmaken. Ik dacht: mijn God, bij welke deur kan ik aankloppen? Waar kan ik om geld vragen?

Ik was in gedachten en ik liep door de stad. Daar zag ik een uithangbord hangen van het ECW, waarop geschreven stond: ECW Stichting, hulp voor arme meisjes en vrouwen.

Toen kwamen er tranen van geluk in mijn ogen. Ik ben naar huis gerend en ik heb pen en papier gepakt. Toen heb ik deze brief geschreven.

Toen mijn vader die avond thuis kwam zei hij met een pijnlijke grijns op zijn gezicht: “Vanavond is er geen eten en moeten jullie zonder eten naar bed. Ik heb vandaag geen werk kunnen vinden.” Ik dacht dat hij een grapje maakte.

Ik zei tegen mijn vader: “Vader, ik heb een brief geschreven voor mijn studie.” Ik liet de brief aan mijn vader lezen en hij zei: “Dochter, dat heb je goed gedaan, God is groot en misschien kan die brief jou helpen. Stuur die brief maar weg.” Het ECW helpt vrouwen en meisjes die in nood zijn en ik heb daar vertrouwen in. Het

is een humanitaire plicht in ons land om armen te helpen.

2005

Hartelijke groeten van alle Afghaanse vrouwen aan alle Nederlandse vrouwen en aan de Afghaanse vrouwen die in Nederland wonen.

Ik ben Binafsha. Ik zit in de 12e klas van het lyceum in Kabul. Mijn familie bestaat uit 10 personen: 3 broers, 5 zusters en mijn moeder en vader. Mijn vader was vroeger politieofficier maar is nu werkloos. Mijn moeder is analfabeet en volgt nu een alfabetiseringscursus. Zij is huisvrouw.

Toen het Taliban regime aan de macht kwam, zat ik in de 6e klas van de basisschool. De schooldeuren werden voor ons gesloten en we zaten 5 jaar als gevangenen in huis opgesloten. Ik had talent om verder te leren, maar dat mocht niet. Na de verdrijving van de Taliban in december 2001 heb ik extra examens gedaan om het verloren 7e, 8e en 9e leerjaar in te halen. Tijdens het Taliban regime waren er geheime cursussen maar ik kon daar niet heen vanwege economische problemen, maar ook omdat ik bang was dat de Taliban me zou pakken. Hierdoor kon ik mijn denkvermogen niet verder ontwikkelen. Het Taliban regime was voor ons een zwarte periode, het was onmenselijk. De Taliban was niet menselijk en ze hadden geen respect voor andere mensen; ze misbruikten en mishandelden vrouwen.

Nu wij een voorlopige regering hebben onder leiding van president Karzai, zijn we blij dat de zwarte periode voorbij is. De scholen zijn weer voor ons geopend en met enthousiasme gaan we naar school. Nu zit ik in het 12e jaar van het lyceum, maar we hebben weer een ander groot financieel probleem. Dit sluit ons buiten. We kunnen geen boeken, pennen en andere school-

benodigdheden kopen die nodig zijn om naar school te gaan. Mijn vader kan niet werken en dus ook niet de spullen kopen die we nodig hebben. Daarom heb ik moeten besluiten van school af te gaan. Ik had veel interesse om naar school te gaan en daarom wilde ik verder studeren. Ik was een slimme leerling. Ik wilde naar school gaan om iets te kunnen doen voor mijn landgenoten en om mee te kunnen werken aan de wederopbouw van mijn land. Hierdoor heeft het Afghan Women's Network mij voorgedragen voor verdere studie. Dat was goed nieuws voor mij en ik ben erg blij dat ik nu aan de cursus kan deelnemen om me voor te bereiden op het landelijk toelatingsexamen van de universiteit. Mijn vroegere klasgenoten zitten nu allemaal op de universiteit. Zij zijn naar Pakistan gevlucht tijdens het Taliban regime en hebben daar verder kunnen leren.

Mijn moeder heeft veel psychische gezondheidsklachten. Om haar te behandelen is veel geld nodig en dat is te veel voor mijn vader. Daarom ben ik heel blij dat ik een studietoelage krijg, dat jullie met onze problemen meelevens. Heel hartelijk dank.

God bless you
Binafsha

2006

Eila

In de naam van Allah,
Hij is lief,
Hij geeft,
Hij vergeeft.

Met veel liefde en respect aan de medewerkers van ECW en mijn Nederlandse zussen en broers van de stichting Ariana.

Mijn naam is Eila. Ik zit in de 9e klas van de Alfata school.
Mijn familie bestaat uit mijn moeder en

mijn 6 zussen en broers. Vanaf mijn geboorte is geluk mij ontnomen. Ik ben geboren en getogen in de oorlog, mijn geboorteplek was een kelder, zo heeft mijn moeder me verteld. In die kelder leefden wij samen met andere mensen in angst. Angst voor de oorlog die boven ons woedde tussen de Islamitische krijgsheren. Maandenlang bestond ons eten enkel uit gedroogd brood en water. Ik was na mijn geboorte al vrij mager en wit voor een baby, volgens mijn moeder. Vanwege het voedseltekort werd ik steeds dunner en werd mijn huid geel, uiteindelijk kreeg ik ook bloedarmoede.

Hoe en wat er tijdens de oorlog gebeurde, daar weet ik niets van. Waarschijnlijk zullen jullie daar meer over weten via de media. Wat ik wel weet, is dat de effecten van de oorlog een grote rol speelden in mijn groeiperiode. Vanwege het voedseltekort heb ik nooit vlees gegeten of gezien. Ik was er zelfs bang voor. Ik herinner me nog goed hoe onze burens door een raket in stukken werden gescheurd. Overal vlees en bloed.

Hetzelfde gebeurde met mijn goede vriendinnetje. Sindsdien kan ik vlees niet aanzien. Mijn familie is niet beter af, zo zijn mijn oudste broer en mijn negenjarige zusje doof. Mijn oudste zus kreeg tijdens de oorlog een hele zware depressie. Leven werd steeds moeilijker voor haar en ze ging psychisch achteruit totdat ze gek werd. Geld om haar te laten behandelen hadden we niet.

Toen ze in groep 7 zat, liet mijn oom haar niet meer naar school gaan, terwijl ze heel graag wilde studeren. Mijn oom was altijd bezig om een man voor haar te zoeken. Hij vroeg altijd: "Wat moet ik doen met die 6 monstertjes?"

Wij wonen samen met mijn oom, de broer van mijn vader. Mijn oom werkt als kok in een klein plaatselijk restaurant. Zelf heeft hij

4 kinderen. Hij is wel redelijk aardig, maar de vrouw van mijn oom, oh, kan ik niet onder woorden brengen. Ze maakte de hele tijd ruzie met mijn moeder, werkte niet en wat mijn oom verdiende is ook niet veel voor zijn gezin.

Mijn moeder werkte als kledingwasser. Om 6 uur 's morgens ging ze naar de autogarage. Daar waste ze de kleding van de automonteurs die vies waren van de olie, diesel en andere dingen. Vroeger ging ik mee met mijn moeder om haar te helpen. Als mijn moeder dan 's avonds thuis kwam nam ze meestal brood en een beetje groenten mee. Ik ging dan snel koken, omdat we al bijna de hele dag honger hadden. Over de vrouw van mijn oom wil ik nog even wat meer vertellen. Zij was echt een verschrikkelijke vrouw. Mijn jongere broertje en mijn zusjes mochten nooit in de tuin spelen. De vrouw van mijn oom probeerde ze vaak het huis uit te krijgen en sloeg ze altijd heel hard. Als mijn broertje en zusjes dit tegen mijn oom of moeder wilden vertellen, zocht ze allerlei smoesjes om er goed vanaf te komen. De volgende dag sloeg ze nog harder en kregen wij straf. We moesten veel poetsen, haar kleren wassen en op haar baby passen. 's Avonds moesten we van mijn moeder al vroeg naar bed gaan, omdat de vrouw van mijn oom niet wilde dat wij nog op waren.

Als mijn oom terug kwam van zijn werk nam hij soms restjes eten mee. Mijn jongste zusjes vonden dat heel lekker, maar de vrouw van mijn oom maakte dan ruzie met mijn moeder en liet ons vroeg slapen, zodat wij niet konden wachten op het eten.

We hadden geen tijd om thuis te leren. Ik had daarom ook altijd problemen op school, omdat ik mijn huiswerk niet goed kon maken.

Af en toe werd ik op school gepest omdat mijn kleren er niet netjes uit zagen. Ik had altijd oude kleren aan en vooral hele oude schoenen, die ik al jaren had. Als we aan mijn moeder vroegen wat we vandaag aan moesten, dan antwoordde mijn moeder: "Ga maar niet naar school". Ik probeerde dan toch mijn oude schoenen aan te trekken en ging wel naar school. Ik wist toen al dat school ons kan bevrijden van alle ellende en honger.

Zo gingen maanden en jaren voorbij, soms werd het zo moeilijk dat ik opgaf. Ja, ik wilde echt opgeven.

Op een winterdag toen ik helemaal trilde van de kou, liep ik met mijn gescheurde schoenen over straat. Een week voordat de schoolvakantie begon, zag een van mijn schoolgenootjes me en gingen we samen naar school. Ik vertelde hoe moeilijk het leven was dat we hadden en zij vertelde me over de stichting ECW en hoe zij arme meisjes zoals ik helpen. De volgende dag ging ik samen met mijn moeder en de moeder van mijn schoolgenootje samen naar ECW. Twee maanden later kreeg ik bericht dat ik geholpen zou worden. Ik moest voor de stichting mijn levensverhaal en biografie op papier zetten. Zij zouden dan bij ons thuis op bezoek komen om te zien hoe ik leefde.

Nu ben ik gedeeltelijk gelukkig. Mijn moeder heeft nu in een andere wijk een klein huurhuisje. Wij zijn erg blij dat we de vrouw van mijn oom niet meer hoeven te zien. Vooral mijn stomme en dove broer is heel gelukkig.

Elke maand als ik 40 euro krijg voel ik me een rijk meisje. Ik kan mijn boeken betalen en bijna alles doen, maar ik geef het geld aan mijn moeder zodat zij alles kan regelen. Mijn moeder is ziek, maar ze

moet toch werken om onze grote familie te onderhouden.

Misschien vragen jullie je af waar mijn vader is. Zo veel kinderen en waar komen ze vandaan? Mijn vader is tijdens de oorlog naar Iran gegaan. Hij is nu al bijna 6 jaar spoorloos. Soms mis ik hem heel erg, maar soms haat ik hem, omdat hij ons alleen heeft gelaten met zoveel ellende.

Dit was mijn levensverhaal. Ik hoop dat ik jullie geen hoofdpijn heb bezorgd.

Ik hou van jullie
Ik bid voor jullie
Ik ben trots op jullie

Khuda hafies
God bless you
Eila

2008

"Ik ben Gulsoma, ik ben 18 jaar en ik kom uit de Parwan provincie. Tijdens het Taliban regime konden mijn broers en ik niet naar school gaan. Na de nieuwe regering van Karzai is Afghanistan

een beetje veiliger geworden. Ik begon op school in klas 3 en nu zit ik in klas 8. Ik heb geen vader en op dit moment ook geen moeder. Ik heb twee broers en een zusje. In 2001 had mijn moeder ruzie met de vrouw en de zoon van mijn oom. Op een ongelukkig moment is de vrouw van mijn oom doodgegaan, hiervan heeft mijn moeder de schuld gekregen. Ze heeft 16 jaar gevangenisstraf gekregen. Mijn vader kon dit allemaal niet verwerken en hij kreeg erg veel psychische en lichamelijke klachten. Hij werd erg ziek en is overleden. Nu ben ik het oudste kind van onze familie en moet ik voor mijn twee broers zorgen en voor mijn zusje. Eén broer heeft school verlaten en hij werkt nu als timmerman. Door alle problemen moesten we vluchten naar Kabul. Hier hebben we ook geen bestaan en geen hoop op een betere toekomst. Dit was in het kort mijn verhaal.”

Twee jaar later schrijft Gulsoma dat ze is gezakt voor het Concoursexamen:

“Mijn beste groeten aan de directrice van het ECW en aan mijn lieve zussen in Nederland. Het geld dat ik ontvang, besteed ik voor het grootste deel aan mijn studiekosten zoals boeken, schriften en andere studiespullen. Met het geld dat overblijft, help ik mijn zussen en broers omdat zij ook scholieren zijn. Jullie weten dat mijn vader dood is en mijn moeder 13 jaar in de gevangenis zat. Gelukkig is ze nu vrij, dat is de grootste verandering in mijn leven. We zijn nu heel gelukkig en in ons leven is eindelijk rust en geluk gekomen. Nu kan ik beter opletten op school om mijn studie af te maken. Dit jaar heb ik op het concoursexamen niet voldoende punten gehaald om naar de faculteit Rechten te kunnen gaan. Daarom volg ik nu cursussen om me op het examen van volgend jaar voor te bereiden. Op dit

moment werk ik in een naaiatelier. Toen mijn moeder in de gevangenis zat, hebben jullie ons heel goed geholpen en mijn familie is daar heel dankbaar voor. Ik wil graag nog meer leren om mijn doel om advocaat te worden, te bereiken. Ik zal, als God het wil, mijn best doen.”

In dit tussenjaar heeft Gulsoma met steun van de Stichting Ariana extra cursussen gevolgd om het Concoursexamen te kunnen halen. In dit tussenjaar werkte ze in een kleermakerij. Het volgende jaar is zij geslaagd voor het landelijk toelatingsexamen en nu, in 2013, studeert zij rechten.

2010

Fazela

Eerst wil ik mijn beste Groeten aan alle medewerkers van ECW doen, vooral aan onze geachte directrice Malika jan.

Ik heb drie zussen en drie broers. Mijn moeder is heel ziek. Ze lijdt aan een hartziekte. Mijn vader is een zwakke en ook zieke man. Hij is altijd binnen in huis. Hij is als een kind. Ik zorg voor hem en mijn moeder. In mijn vrije tijd doe ik mijn schoolopdrachten. Mijn oudste broer is invalide. Hij heeft een klein handkarretje. Zo werkt hij en verkoopt hij kleine dingetjes. Mijn tweede broer werkt bij een winkelier als een leerling. We hebben een moeilijk leven met veel financiële problemen. Het gaat niet goed met mijn leven en het leven van mijn familie. Toch wil ik studeren en veel leren om in de toekomst iets te kunnen doen voor mijn familie. Tijdens de Taliban hadden we een heel moeilijk leven. Toen werkte mijn moeder er thuis bij, wij waren nog klein. Mijn vader was 5 jaar spoorloos. Later hoorden we dat hij in de gevangenis zat en was opgepakt door de Taliban. Het waren heel zware tijden. Toen hij vrij kwam, was hij heel ziek.

Als de zwarte periode van het regiem van de Taliban er niet was geweest hadden we misschien een fatsoenlijk leven kunnen hebben. Dan waren mijn ouders niet ziek en hadden we niet in armoede geleefd. Dan zou ik zelfs klaar zijn met mijn school en studie en had ik ergens goed werk gehad. Het is heel jammer!

Maar toch ben ik tevreden nu. Ook dank ik mijn God dat we nog in leven zijn. Ik heb veel moeite met onze financiële situatie en het tekort aan geld. Wat kan ik doen? Ik wil verder studeren.

Maar ik ben blij dat er nu geen verbod meer is voor de vrouwen en meisjes om te werken en te studeren. Mijn grote passie is om verder te studeren en om in de toekomst mijn land te helpen

2013

Mahnaz

Ik ben Mahnaz en ik zit in klas 10 van de high school. Ik kom uit een druk gezin dat financieel gezien heel erg zwak is. Mijn vader, Naim, is tijdens de oorlog overleden. Mijn moeder is hertrouwd. Mijn stiefvader werkt af en toe als bediende en wanneer hij een dag geen werk heeft wrekt hij dat op mijn moeder en ons door ons te slaan. Hoewel hij ons mishandelt, heb ik soms ook medelijden met hem omdat hij ook niet echt gezond is.

Financieel gezien verkeren wij in een erg zwakke positie. Mijn moeder verdient wat door de was te doen bij mensen. Ik draag oude kleren van mijn buurmeisjes, soms schaam ik mij daarvoor. Het voelt heel erg pijnlijk wanneer ik anderen wel normale kleren aan zie hebben.

Het is mijn moeders wens dat ik studeer en later onafhankelijk ben. Mijn stiefvader wil niet dat ik studeer. Soms slaat hij mij wanneer ik studeer en zegt hij dat ik het huishouden moet doen in plaats van studeren. Ik wil mij voorbereiden op de

concours toetsen, maar we hebben het geld niet voor de cursussen. Ik hoop dat jullie mij hierbij kunnen helpen. Zonder verder te kunnen studeren en deze concours toets te halen, is er geen vooruitzicht voor mij. Ik zal dan dagelijks thuis moeten zitten en de dagelijkse woede van mijn stiefvader moeten voelen.

2013

De groeten aan mijn Nederlandse vrienden en aan het kantoor van ECW. Mijn naam is Suria. Ik zit in de 11e klas van de high school. Ik heb twee zusters en 3 broers.

Sinds 4 maanden word ik door de Stichting geholpen en deze hulp heeft veel positieve invloed op mijn leven gehad. Ik woonde eerst met mijn familie in Nederland, maar wij zijn 7 jaar geleden vanuit Nederland naar Afghanistan teruggestuurd omdat we geen verblijfvergunning kregen. We willen heel graag terug komen naar Nederland, maar ik denk dat het niet meer mogelijk is voor ons. Hartelijk dank dat jullie aan ons zijn blijven denken.

Vroeger werkte mijn vader bij een particulier bedrijf, maar dat bedrijf bestaat niet meer. Nu verkoopt mijn vader tweedehands schoenen op de markt in Kabul. Mijn vader werkt zo hard; hij moet de huur betalen en geld verdienen om ons in leven te houden. Mijn broer werkt als hulpje bij een automonteur. Door onze slechte financiële situatie kan mijn broer niet meer naar school. Een van mijn zusters heeft reuma. Mijn grote wens is dat ik mijn school kan afmaken en dat ik mijn familie kan helpen. Mijn moeder heeft suikerziekte. We hebben geen geld om haar dokter en de medicijnen te betalen. Nu wonen we in een huurhuis in Kabul. Wij hadden een zware winter achter de rug. Er is geen kachel om de kamer te verwarmen. De eigenaar van de kamer die

we huren heeft gezegd dat we weg moesten. Ik weet niet wat mijn vader moet doen.

2013

Foto © Gitta van Buuren

Sonia

Mijn naam is Sonia, ik zit in klas 12. Ik kom uit een arme familie. Wij leven in financieel zwakke omstandigheden. Mijn vader heeft voor de overheid gewerkt, maar hij is 3 jaar geleden door zijn hartproblemen ontslagen. Hij is ook slechtziend en lichamelijke heel zwak. Ik heb vijf zussen die allen thuis wonen. Mijn moeder is analfabeet en zorgt voor het huishouden. Omdat ons huis niet bewoonbaar is, wonen we tijdelijk bij mijn oom. De financiële problemen in ons gezin hebben veel invloed gehad op onze dagelijks leven. Zo hebben bijvoorbeeld mijn zussen nooit de kans gekregen om te studeren aan de universiteit. Ik zoek ook naar mogelijkheden om verder te kunnen studeren en ik heb me aangemeld voor de concourstoetsen. Op dit moment ben ik met de voorbereidingen daarvan bezig. Maar de cursussen om me voor te bereiden op het concoursexamen kan ik door geldgebrek niet volgen. Ik zoek naar alternatieven en via vrienden ben ik bij jullie terechtgekomen. Ik hoop op jullie hulp en samenwerking om mijn droom om te kunnen studeren waar te maken.

2013

Krishma

Ik ben Krishma. Ik zit in klas 11 van de high school. Mijn vader werkte vroeger bij de overheid maar is nu ziek waardoor hij werkloos thuis zit. We wonen in een huis zonder isolatie waardoor het water lekt tijdens de wintermaanden. Mijn moeder zorgde lange tijd voor brood op tafel, ze was namelijk typiste bij een bedrijf. Zij kreeg helaas vaak migraine-aanvallen. Later bleek dit kanker te zijn. Hiervoor hebben we veel geld geleend van mensen en konden we haar naar Pakistan sturen voor behandeling. Ondanks de behandeling in Pakistan is mijn moeder na een jaar overleden. Dit heeft veel invloed gehad op ons leven. Hierna zijn mijn broers gestopt met hun studie en zijn gaan werken. Ze verdienen ongeveer 1-2 euro per dag. Dit geven we uit aan onze dagelijkse maaltijd. Mijn vader trouwde na 6 maanden met een andere vrouw. Zij had een dochter. Het was de bedoeling dat zij voor ons zou gaan zorgen. Helaas heeft onze stiefmoeder alleen oog voor haar eigen dochter en ze heeft geen goede relatie met ons en onze familie. Hierdoor heeft onze familie het contact verbroken met ons gezin. Naast deze ellende demotiveert zij mijn vader mij te laten studeren, terwijl mijn vader wel wil dat ik studeer. Ik wil wel heel graag studeren en later een baan hebben zodat ik mijn vaders behandeling kan betalen.

2013

Samia

Ik ben Samia. Ik zit in het 2e jaar van bouwkunde op de Universiteit. Ik heb een heel moeizaam leven gehad om te kunnen bereiken waar ik nu in mijn leven sta. Toen ik zeven jaar was, overleed mijn vader. Nadat de Taliban Afghanistan verliet, stuurde mijn moeder ons naar school. We hadden noch pen noch papier. Op school werd ik door mijn leraar altijd gedemotiveerd omdat

ik arm was. Voor mij vormden zulke mensen juist de motivatie om harder te werken en te laten zien dat ik ergens kan komen. Ondanks alle moeilijkheden die er op mijn weg zijn, zit ik nu op de universiteit en hoop ik dat jullie mij verder vanaf hier kunnen steunen.

Foto Afisa Khalil

6. Waarom studeren meisjes?

Meisjes studeren om:

- Later bankier, rechter, arts, verpleegster, leerkracht of docent te worden;
- Zichzelf en hun familie te kunnen onderhouden;
- Hun land verder te helpen;
- Niet in dezelfde situatie als hun moeder terecht te komen.

7. Wat belemmert meisjes om verder te studeren?

- Armoede: geen geld voor vervoer en schoolspullen;
- Gedwongen uithuwelijking;
- Onveiligheid;
- Patriarchale tradities;

50% van de 11-jarige Afghaanse meisjes gaat naar school. Dat zijn 2,4 miljoen meisjes, maar 1,9 miljoen meisjes blijft steken op het niveau van de lagere school.

Foto's © Gitta van Buuren

8. Foto's van studenten

Foto © Gitta van Buuren

Foto © Gitta van Buuren

Foto Asifa Khalil

Foto Asifa Khalil

Foto © Gitta van Buuren

Foto Asifa Khalil

9. Levensverhaal van Asifa Khalil

Asifa Khalil samen met een studente in het kantoor van ECW.

Ik ben Asifa Khalil, vicevoorzitter van de Stichting Ariana en contactpersoon van de Stichting Ariana met het ECW in Afghanistan. Graag wil ik eest iets over mijzelf vertellen.

Ik ben geboren in Lagman, een klein dorp in Oost-Afghanistan, in een groot gezin. We waren met tien kinderen: zeven meisjes en drie jongens. Ik was de zesde. Een van mijn broers sneuvelde in de oorlog in 1987. Hij was 16 jaar.

Ik kom uit een traditionele Afgaanse familie, mijn moeder is analfabeet, zoals veel vrouwen in ons land. Mijn vader was leraar biologie.

Vanaf mijn vijfde ben ik naar school gegaan, net als mijn oudere zussen. Ik had het

gevoel dat ik de zwakste was uit mijn klas, maar ik wilde toch leren lezen en schrijven zoals mijn zussen. In onze provincie was dat de enige meisjesschool. Wij moesten er 3 kilometer naar toe lopen. Omdat ik toen nog heel jong was, heeft mijn broer me het eerste jaar met de fiets naar school gebracht. De klassen waren niet zo groot, er zaten ongeveer 10 meisjes in de klas.

Mijn vader had veel kritiek te verduren van imams en mullah's, omdat hij ons, zijn dochters, wilde laten leren. Maar mijn vader was een trotse, rijke en geschoolde man, hij luisterde niet naar hun kritiek.

De mannen hadden veel vrijheid, maar de vrouwen niet. We waren een welvarende familie met veel land en fruitbomen.

Door de moderne opvattingen van mijn vader kregen mijn zussen en ik de gelegenheid om te leren lezen en schrijven. Het was niet het plan van mijn ouders dat we verder zouden leren, want in ons dorp woonden veel mensen die niet wilden dat de meisjes naar school gingen. Dat was alleen voorbehouden aan de kinderen van intelligente ouders.

Mijn broers waren de lievelingen van mijn ouders, vooral van mijn moeder. Zij kookte voor hen wat ze maar wilden. De meisjes kwamen altijd op de tweede plaats. Maar ik was een vechter, ik wilde ook wat de jongens kregen.

Vanaf mijn jonge jaren heb ik gevochten voor mijn vrijheid en mijn rechten, ook voor mijn zussen. Toen ik wat ouder was, sprak ik ook vaak met mijn vriendinnen over ons recht op vrijheid en onderwijs. Ik probeerde hen te overtuigen van de noodzaak om naar de school te gaan. Zelfs thuis gaf ik meisjes les in lezen en schrijven. Maar dat duurde niet lang. In Lagman begonnen de Islamieten oorlog te voeren. Het beetje vrijheid dat we bevochten hadden, was verdwenen. We moesten tenslotte naar de hoofdstad Kabul vluchten.

De jaren 80 waren de bloeitijd voor de vrouwen. De vrouwen hebben in die tijd meer rechten gekregen dan daarvoor, we mochten bijvoorbeeld verder studeren. Later heb ik ook de middelbare school afgemaakt. In Kabul had ik ook wat meer vrijheid.

Maar ik wilde verder gaan studeren. Na mijn eindexamen kreeg ik een beurs zodat ik naar Oekraïne kon om in Kiev journalistiek, taal en letterkunde te studeren. Ik was heel erg blij om een kans te krijgen om van een achtergebleven dorp naar een vrij land te gaan, waar geen beperkingen voor de vrouwen waren om verder te studeren.

Ik heb daar een heel andere wereld gezien en ik voelde me heel gelukkig. Daar heb ik met veel succes mijn studie afgemaakt en

een diploma gekregen. In die tijd veranderde de politieke situatie, het pro-Westerse regime van Dr. Najibula werd omvergeworpen. Er kwam een heel streng islamitisch georiënteerd regime. Toen is de burgeroorlog begonnen. Tijdens mijn studie in Oekraïne trouwde ik en kreeg ik een zoon. In 1994 ben ik met mijn vijfjarige zoon als vluchteling in Nederland gekomen. Hij is inmiddels 22 jaar oud en studeert Werktuigbouwkunde aan de Universiteit Eindhoven.

Maar ik kan mijn dorp, mijn land en mijn familie niet vergeten. Mijn familie is zowat over de hele wereld verspreid.

Ik was en ben voorvechter voor de rechten van de vrouw.

Afghanistan werd het front van de oorlog, het huis van de terroristen, de Taliban en de krijgsheren. Deze mensen kennen jullie via de media beter dan ik. Maar jullie zullen ook wel weten dat er 2 miljoen mensen gesneuveld zijn en wat de moeders en hun dochters daar hebben meegemaakt. Een van die moeders is mijn moeder. Ze had eerst een gevuld huis met tien kinderen en nu, in haar laatste levensdagen, is haar huis leeg. Dat is de schuld van het analfabetisme en de religie.

Als niet 86% van de vrouwen en 56% van de mannen analfabeet was, zou Afghanistan een van de mooiste en rijkste landen in de wereld zijn.

10. Schoolsysteem in Afghanistan

- Primary school: klas 1 t/m 5
- Secondary school: klas 6 t/m 9
- High school: klas 10 t/m 12
- Na klas 12 landelijk concours examen in februari van ieder jaar.

Dit geeft toegang tot:

- Middelbaar of Hoger beroeps- onderwijs of
- Universiteit

Het einde van het schooljaar valt ieder jaar in november. Het nieuwe studiejaar begint ieder jaar op 22 maart.

72% van de schoolgaande meisjes wil doorleren, 66% wil naar de universiteit.

Foto Parwin Zamani

11. Aantal high school scholieren en studenten met studietoelage 2004-2013

2004 15 studietoelagen   9 high school, 6 studenten

• Klas 6	-	• Klas 14	-
• Klas 7	-	• Jaar 1	2 studenten
• Klas 8	1 leerling	• Jaar 2	-
• Klas 9	2 leerlingen	• Jaar 3	4 studenten
• Klas 10	1 leerling	• Jaar 4	-
• Klas 11	2 leerlingen	• Jaar 5	-
• Klas 12	3 leerlingen	• Jaar 6	-

2005 33 studietoelagen   26 high school, 7 studenten

• Klas 7	1 leerling	• Jaar 1	1 student
• Klas 8	2 leerlingen	• Jaar 2	2 studenten
• Klas 9	4 leerlingen	• Jaar 3	-
• Klas 10	6 leerlingen	• Jaar 4	4 studenten
• Klas 11	5 leerlingen	• Jaar 5	-
• Klas 12	8 leerlingen	• Jaar 6	-

2006 39 studietoelagen   25 high school, 14 studenten

• Klas 6	2 leerlingen	• Klas 14	1 student
• Klas 7	3 leerlingen	• Jaar 1	5 studenten
• Klas 8	2 leerlingen	• Jaar 2	5 studenten
• Klas 9	4 leerlingen	• Jaar 3	2 studenten
• Klas 10	-	• Jaar 4	1 student
• Klas 11	8 leerlingen	• Jaar 5	-
• Klas 12	6 leerlingen	• Jaar 6	-

2007 46 studietoelagen   35 high school, 11 studenten

• Klas 6	-	• Klas 14	-
• Klas 7	3 leerlingen	• Jaar 1	3 studenten
• Klas 8	4 leerlingen	• Jaar 2	2 studenten
• Klas 9	7 leerlingen	• Jaar 3	3 studenten
• Klas 10	8 leerlingen	• Jaar 4	2 studenten
• Klas 11	1 leerling	• Jaar 5	1 student
• Klas 12	11 leerlingen	• Jaar 6	-

2008 50 studietoelagen   29 high school, 21 studenten

- Klas 6   -
- Klas 7   -
- Klas 8   4 leerlingen
- Klas 9   5 leerlingen
- Klas 10   8 leerlingen
- Klas 11   8 leerlingen
- Klas 12   4 leerlingen
- Klas 14   -
- Jaar 1   10 studenten
- Jaar 2   2 studenten
- Jaar 3   2 studenten
- Jaar 4   4 studenten
- Jaar 5   1 student
- Jaar 6   1 student
- Afgestudeerd   1 student

2011 55 studietoelagen   32 high school, 23 studenten

- Klas 3   1 leerling
- Klas 7   1 leerling
- Klas 8   2 leerlingen
- Klas 9   3 leerlingen
- Klas 10   5 leerlingen
- Klas 11   11 leerlingen
- Klas 12   8 leerlingen
- Klas 13   1 leerling
- Klas 14   1 student
- Jaar 1   10 studenten
- Jaar 2   9 studenten
- Jaar 3   2 studenten
- Jaar 4   1 studenten
- Jaar 5   -
- Jaar 6   -

2009 50 studietoelagen   32 high school, 18 studenten

- Klas 6   -
- Klas 7   1 leerling
- Klas 8   1 leerling
- Klas 9   6 leerlingen
- Klas 10   5 leerlingen
- Klas 11   8 leerlingen
- Klas 12   11 leerlingen
- Klas 14   -
- Jaar 1   3 studenten
- Jaar 2   9 studenten
- Jaar 3   2 studenten
- Jaar 4   3 studenten
- Jaar 5   1 student
- Jaar 6   -

2012 55 studietoelagen   28 high school, 27 studenten

- Klas 6   1 leerling
- Klas 7   -
- Klas 8   1 leerling
- Klas 9   2 leerlingen
- Klas 10   4 leerlingen
- Klas 11   7 leerlingen
- Klas 12   12 leerlingen
- Klas 13   1 leerling
- Klas 14   2 studenten
- Jaar 1   9 studenten
- Jaar 2   10 studenten
- Jaar 3   5 studenten
- Jaar 4   1 student
- Jaar 5   -
- Jaar 6   -

2010 50 studietoelagen   35 high school, 15 studenten

- Klas 6   -
- Klas 7   2 leerlingen
- Klas 8   2 leerlingen
- Klas 9   2 leerlingen
- Klas 10   11 leerlingen
- Klas 11   7 leerlingen
- Klas 12   10 leerlingen
- Klas 13   1 leerling
- Klas 14   -
- Jaar 1   5 studenten
- Jaar 2   6 studenten
- Jaar 3   1 student
- Jaar 4   2 studenten
- Jaar 5   -
- Jaar 6   1 student

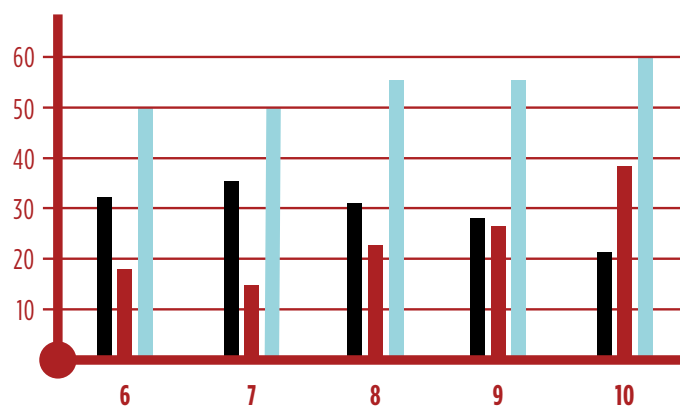
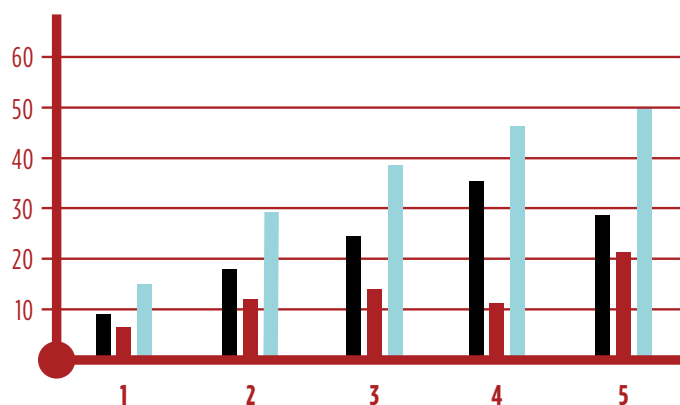
2013 60 studietoelagen   22 high school, 38 studenten

- Klas 8   2 leerlingen
- Klas 9   1 leerling
- Klas 10   4 leerlingen
- Klas 11   6 leerlingen
- Klas 12   9 leerlingen
- Jaar 1   13 studenten
- Jaar 2   9 studenten
- Jaar 3   11 studenten
- Jaar 4   4 studenten
- Jaar 5   -
- Jaar 6   1 student

2004 - 2013

Aantal high school leerlingen en studenten met een studietoelage

Jaar	High school	Universitair	Totaal
2004	9	6	15
2005	18	12	30
2006	25	14	39
2007	35	11	46
2008	29	21	50
2009	32	18	50
2010	35	15	50
2011	32	23	55
2012	28	27	55
2013	21	39	60
Totaal	264	186	450

12. Overzicht high school scholieren met diploma 2004-2013

High school scholieren

Jaar	Aantal high+ stud	Diploma highscho	Concours examens gehaald	Concours examens gezakt	Gestopt stop	Gestopt verloofd	Doorstuderen universiteit	Werkt
2004	15	-	-	-	-	-	-	-
2005	30	2	-	-	-	-	-	-
2006	39	8	4	-	4	-	4	-
2007	46	10	8	-	2	-	8	-
2008	50	4	4	-	-	-	4	-
2009	50	8	4	-	-	-	2	-
2010	50	9	6	1	6	3	6	-
2011	55	9	4	3	-	-	4	-
2012	55	12	10	-	-	-	10	2
2013	60	8	-	-	-	-	-	-

In totaal hebben 70 scholieren vanaf 2005 hun high school diploma gehaald en zijn 38 scholieren na hun high school diploma doorgestroomd naar een hbo of universitaire studie.

* In 2010 hebben 4 high school scholieren met een diploma geen toelage meer ontvangen. 2 meisjes zijn verloofd en stopten met hun studie; 2 meisjes zakten voor het concours examens. De ene stopte, de ander volgde cursussen om het jaar daarna het landelijk examens opnieuw te doen.

** In 2011 zijn 3 van de 9 scholieren met een high school diploma gezakt voor het landelijk concours examens. Zij hebben in 2012 extra cursussen gevolgd, zijn in maart 2012 geslaagd voor het landelijk examens en zijn toegelaten tot de universiteit.

*** In 2012 kregen 4 high school meisjes na hun diploma geen toelage meer. Twee meisjes werken: één in een schoonheidssalon en de ander in een kleermakerij. Eén meisje is verhuisd naar een andere provincie en één meisje is met haar familie naar de VS vertrokken.

Foto © Gitta van Buuren

13. Overzicht afgestudeerde studenten: wat doen ze nu?

Jaar	Diploma hbo/uni	Universitaire studenten					
		Werkt	Werkt niet	Gestopt stop	verloofd	Werken mag niet	Huis vrouw
2006	2	-	-	-	-	-	-
2007	1	-	-	-	-	-	-
2008	2	-	-	-	-	-	-
2009	3	3	-	-	1	-	-
2010	10	4	1	1	5	1	2
2011	1	1	-	-	1	-	-
2012	7	-	-	1	-	-	-

Totaal 26 afgestudeerde hbo/universitaire studenten

In 2006 is de eerste universitaire student afgestudeerd aan de rechtenfaculteit en een hbo student is afgestudeerd aan de pedagogische academie.

In totaal zijn er vanaf 2006 tot met 2012 26 studenten van hbo/universiteit afgestudeerd.

Wat doen de 3 studenten die zijn afgestudeerd?

In 2009

1 afgestudeerd meisje is lerares;
1 werkt als arts;
1 is verloofd, naar Europa vertrokken met haar man en werkt op de ambassade.

In 2010

3 afgestudeerde meisjes zijn lerares;
1 werkt als arts;
2 zijn huisvrouw ;
2 zijn verloofd en naar Duitsland verhuisd;
1 student heeft nog geen werk gevonden;
1 student mag niet werken van haar broer.

In 2011

1 meisje is afgestudeerd aan de medische faculteit radiologie, is verloofd en naar Duitsland verhuisd.

In 2012

4 afgestudeerde studenten werken:
3 als lerares;
1 als assistent arts;
2 zitten thuis: 1 is gestopt vanwege veiligheidsoverwegingen, 1 is verhuisd naar een andere provincie en vindt daar geen baan;
1 student studeert verder omdat ze nog geen baan heeft gevonden.

Foto Asifa Khalil

14. Wat studeren de 38 universitaire studenten in 2013?

Foto © Gitta van Buuren

• Rechten	12 studenten
• Medicijnen	2 studenten
• Verpleegkunde/hbo	6 studenten
• Islamitische studie	5 studenten
• Literatuur	1 student
• Elektrotechniek	2 studenten
• Economie	2 studenten
• Management	2 studenten
• Turks	1 student
• Bouwkundig ingenieur	1 student
• Engels	1 student
• Wiskunde lerarenopleiding	1 student
• Kunst	1 student
• Computer/ICT	1 student

De 38 studenten studeren 14 verschillende vakken. Het merendeel volgt een juridische studie aan de universiteit of een hoge school. Sommigen, zoals Gulsoma, willen later advocaat worden o.a. om de wankele rechtspositie van vrouwen in het algemeen en die van hun moeder in het bijzonder te kunnen beoordelen en beter te beschermen.

15. Financieel overzicht 2003-2013

De Stichting Ariana heeft in februari 2004 haar eerste wervende benefietavond georganiseerd en daar een startsubsidie ontvangen van Cordaid van € 25.000. Op die avond hebben zich verschillende individuele donateurs aangemeld en hebben enkelen een studierend schoolmeisje voor 4 jaar geadopteerd. Sinds die begintijd hebben trouwe donateurs incidenteel, maandelijks of jaarlijks de Stichting Ariana financieel gesteund. Zij hadden steeds vertrouwen in het werk van de Stichting, ook omdat het bestuur tweejaarlijks uitgebreid verantwoording aflegde over het besteedde bedrag in de nieuwsbrieven. De levensverhalen van de studenten zijn daarin jaarlijks gepubliceerd. Daarnaast hebben familiefondsen, stichtingen en kerkgenootschappen vertrouwen gehad in de doel-

stelling, het werk en de financiële verantwoording van de Stichting. Zij doneerden aan de Stichting ter verbetering van het onderwijs aan meisjes tussen de 15 en 25 jaar. Het bestuur van de Stichting Ariana heeft al die tien jaar het afgebakende doel 'ondersteuning van meisjesscholieren en meisjesstudenten in Kabul' scherp in de gaten gehouden. Nooit is van dit doel afgeweken en van de donaties bleef niets aan de strijkstok hangen. Het bestuur van de Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen heeft vanaf 2004 iedere twee maanden geld overgemaakt naar het ECW ten behoeve van de studiefinanciering van meisjesscholieren en studenten in Kabul. Het ECW stuurde ieder twee maanden bewijzen van uitbetaling aan het bestuur van Ariana.

OVERBOEKING NAAR KABUL 2013

38 studenten hoger onderwijs ontvangen samen:

€ 1.900 per maand
€ 22.800 per jaar

22 high school scholieren ontvangen:

€ 880 per maand
€ 10.560 per jaar

€ 33.360 in totaal per jaar naar educatie meisjes

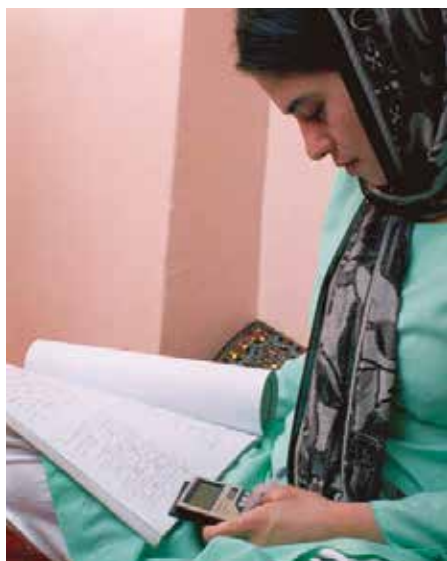

Foto © Gitta van Buuren

Overboeking in € naar ECW

Totaal overgeboekt in € naar ECW van 2004 t/m 2013:

€ 235.407

Het bestuur van de Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen dankt alle donateurs die incidenteel, maandelijks of jaarlijks een gift deden en dankt alle stichtingen en fondsen voor hun bijdrage aan dit financiële resultaat.

16. Bronnen van inkomsten

- Op de markt verkoop van Afghaanse spullen sieraden, sjaals, kleding, telefoonhoesjes;
- Benefietavonden organiseren;
- Solidariteitsmaaltijden verzorgen;
- Donateurs werven: jaarlijkse, maandelijke en incidentele giften van donateurs, donateurs met een notariële acte met een vaste gift gedurende vijf jaar;
- Schenkingen bij bijzondere verjaardagen (50e, 65e 75e verjaardagen), afscheid van het werk, recepties;
- Flyers en nieuwsbrieven uitdelen en huis aan huis acties;
- Opbrengst van sponsorloop;
- Opbrengst van tombola bij voorlichting op bijeenkomsten en evenementen, modeshow;
- Meedoen met de viering van de internationale vrouwendag op 8 maart;
- Tentoonstelling organiseren met voordrachten over het werk van de Stichting;
- Netwerken aanschrijven;
- Interviews in de plaatselijke media;
- Subsidie aanvragen voor activiteiten;
- Stichtingen en fondsen aanschrijven;
- Voorlichting geven op hbo scholen en stages begeleiden.

17. Toekomstdromen

Ondanks de toenemende zelfmoordaan-
slagen, ook in Kabul, gaan meisjes te voet,
met de bus of gezamenlijk met de taxi naar
de middelbare school en de universiteit.
Met de steun van Stichting Ariana kunnen
zijn hun toekomstdromen realiseren als de
wankele politieke situatie dit toelaat.

Support her future

Support a female student in Kabul
Afghanistan for only €40 - € 50 a month

Donate your contribution

Stichting Ariana studiefonds voor
Afghaanse vrouwen
Bank nr. 82.45.118

www.stichtingariana.nl

18. Het nieuwe bestuur

Mevr. Anya
Wiersma
voorzitter

Mevr. Sarah
Wahedi
vicevoorzitter

Mevr. Moshgan
Wahedi
secretaris

Mevr. Daan
Manojlovic
*penningmeester/
fondswerver*

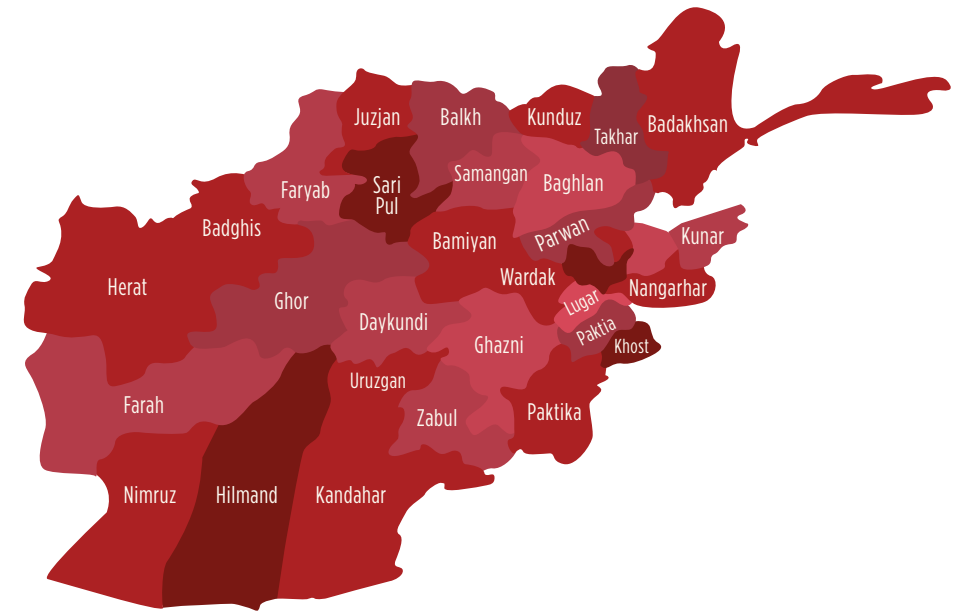
Mevr. Annemiek
Onstenk
*webmaster, geen
bestuurslid*

De nieuwe website en het nieuwe logo zijn ontworpen door Corine Voogt.

Bijlage: kaarten van Afghanistan

Etnische groepen

- Pashtun 44%
- Tadziëken 25%
- Hazara 10%
- Oezkeken 8%

Tijdens het Talibanregime 1992-1996

- Mochten meisjes niet naar school;
- Mochten vrouwen niet buitenshuis werken;
- Was de burka verplicht;
- Mochten vrouwen geen mannelijke arts raadplegen;
- Mochten mensen geen tv kijken, niet naar muziek luisteren, niet dansen, vliegeren;
- Afghanen vluchtten vanwege de 25 jaar oorlog naar Europa, VS en Iran. Er zijn 34.000 Afghanen in Nederland;
- Hebben tussen 1996 en 2003 6000 Afghanen de Nederlandse nationaliteit

teit gekregen. De meesten wonen in Amsterdam, Rotterdam of Den Haag. Ze voelen zich hier thuis en willen niet terug naar het land van herkomst.

Sinds 2002

- Is Karzai president;
- Is 4,5 miljard dollar aan wederopbouw toegezegd door Internationale gemeenschap;
- Hebben vrouwen kiesrecht;
- Mogen vrouwen weer buitenshuis werken;
- Mogen meisjes naar school;
- Is er nog veel armoede, maar ook rijkdom;
- Zijn er veel weduwen en wezen.

Sinds 1923

Is er een leerplicht, maar toch is 50% van de mannen en 80% van de vrouwen analfabeet.

Dit boekje geeft een overzicht van 10 jaar hulpverlening vanuit Maastricht aan 60 meisjesstudenten in Kabul.

De Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen is opgericht in 2003 vanuit het Centrum voor Gender en Diversiteit van de universiteit Maastricht. De stichting geeft aan 60 meisjes in Kabul tussen de 15 en 25 jaar een studietoelage. Vanaf maart 2013 ontvangen 22 high school scholieren en 38 universitaire studenten maandelijks resp. €40 en €50. Zo kan een goed opgeleid Afghaans vrouwelijk middenkader het land na 25 jaar oorlog meehelpen opbouwen als verpleegster, arts, leerkracht, docent, stewardess, journalist, manager of directrice.

Wilt u ook een meisje in Kabul de kans geven om te studeren?

Bank 82.45.118 t.n.v Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen
www.stichtingariana.nl

Uitgave Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen

Tekst Ruth de Kanter; Advies en correctie Anne Lewerissa. Foto's Gitta van Buuren; Ruth de Kanter; Asifa Khalil; Parwin Zamani; Arezo Qanih. Vormgeving Sharon Schleiter.

